

André F. Troost

illustraties Willeke Brouwer

Alle mensen

Bijbelverhalen

van Adam tot Paulus

Boekencentrum

Woord vooraf

Voor mijn kleinkinderen:

Paulus, Mirte, Hanna, Kirsti en Mathijs

Illustraties omslag en binnenwerk Willeke Brouwer
Ontwerp omslag, layout en dtp binnenwerk Marleen Verhulst

ISBN 978 90 239 2211 7
NUR 224

© 2011 Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer

Alle rechten voorbehouden

www.uitgeverijboekencentrum.nl
www.andretroost.nl
www.willekebrouwer.nl

In dit boek worden 124 bekende en minder bekende verhalen uit de Bijbel naverteld. Waarom staan niet *alle* verhalen uit de Bijbel in dit boek? Omdat dit boek dan bijna net zo dik als de Bijbel was geworden en dat was niet de bedoeling. Wel kun je zeggen dat je zo ongeveer weet waar het in de Bijbel over gaat als je de verhalen van dit boek gelezen hebt.

Vrij uniek voor dit bijbelverhalenboek is dat *elk* verhaal één bepaalde persoon als centrale figuur voor de vertelling aanwijst. Vandaar ook de titel van het boek: *Alle mensen*. Kinderen vinden het spannend het verhaal te horen vanuit de belevingswereld van de persoon over wie het gaat. Zo ervaren ze nog beter de bijbehorende emoties. Zelf vind ik dat trouwens ook boeiend. Het is net alsof je het verhaal persoonlijk beleeft. Ook met het oog daarop vertel ik elk verhaal in de tegenwoordige tijd – iets dat lang niet in alle kinderbijbels gebeurt. Soms schrijf ik *over* een bepaalde persoon, soms *vanuit* de belevingswereld van degene om wie het gaat. Ik heb bewust gekozen voor enige afwisseling.

Over één persoon schrijf ik geen apart verhaal: Jezus. Hij is in mijn ogen niet alleen waarachtig mens, maar ook de Zoon van God, de Mensenzoon. In Hem komt God op een unieke wijze tot ons en om die reden wil ik Hem niet zomaar in het rijtje van *alle mensen* een plaats geven.

Het is niet mijn bedoeling de bijbelverhalen mooier, leuker, spannender of minder spannend te maken dan ze zijn. Ik doe mijn best de verhalen zo te vertellen dat je direct het verhaal uit de Bijbel herkent. In die zin is dit boek een echt *bijbels* verhalenboek.

Het is moeilijk te zeggen voor welke leeftijd ik schrijf. Zij die er meer verstand van hebben dan ik, vinden dat de verhalen niet geschikt zijn voor peuters en kleuters. Kinderen vanaf acht jaar kunnen de verhalen goed begrijpen, al zal dat vast en zeker ook gelden voor sommige jongere kinderen.

Dit boek vertelt niet alleen verhalen. Het wil ook iets vertellen over de achtergronden van de verhalen. Dat probeer ik te doen in de korte inleiding bij elk verhaal. Die inleiding is niet een opstap naar het verhaal, maar een middel tot het geven van extra informatie. Ik hoop dat de betekenis van het verhaal ook doorklinkt in het korte gebed waarmee ik elk verhaal afsluit. Juist zo'n kort gebed zou wel eens van groot belang kunnen zijn bij het verwerken van het verhaal.

Inhoud

Ik ben erg blij met de frisse en vrolijke illustraties van Willeke Brouwer. Ook zij heeft met hart en ziel aan dit boek gewerkt. Samen hebben we geprobeerd tekst en beeld optimaal op elkaar af te stemmen, zodat je op twee tegenover elkaar liggende pagina's in één oogopslag kunt zien en lezen waar het verhaal over gaat. De uitgever, Arjen van Trigt, begeleidde vakkundig al onze activiteiten – hartelijk dank!

Bij het schrijven van dit bijbelverhalenboek ben ik enorm geholpen door mijn vrouw en kinderen. Twee van onze dochters hebben me deskundig raad gegeven: drs. Ineke Dolfsm-Troost, die pedagoge is en bovendien een ruime onderwijservaring heeft, en dr. Gerdien Bertram-Troost, die ontwikkelingspsychologe en godsdienstpedagoge is en een dissertatie schreef over de geloofsontwikkeling van jongeren. Maar ook onze zoon Jan-Floor, onze (jong overleden) Hanneke en jongste dochter Marjoke ben ik dankbaar: in hun kinderjaren luisterden ook zij naar de bijbelverhalen die wij vertelden of voorlasen. Zij allen hielden ons, met hun vragen en opmerkingen, goed 'bij de les'. Niet het minst ben ik mijn vrouw Henke dankbaar. Haar opmerkingen bij mijn typoscript bleken uiterst waardevol te zijn. Geen wonder: langdurig gaf ze leiding aan zondagsschoolklassen, kindernevendienstgroepen en kinderclubs.

Ook bedank ik de kinderen van diverse leeftijden die samen met hun ouders de verhalen lasen en mij daarna vertelden wat ze ervan vonden en wat eraan verbeterd moest worden: Renske, Lisa, Thijs, Ibe, Wim en Marian Bok; Cees, Rebecca en Marjon Dekker; Claudy, Quinity en Inge Sonneveld; Nadiyah, Ilse, Ies en Marian Schouten; Nena, Stan, Wes, Henk en Claudia Schreuders; Nick, Annika, Jan en Angela Schreuders; Ayse, Willem, Tijs, Youp, Anita en Johan Timmermans. Bedankt!

Ik hoop dat veel kinderen (en ouderen) dit boek mooi zullen vinden: kinderen en volwassenen uit allerlei kerken en kringen. Want of je nu katholiek bent of protestant, orthodox, evangelisch of baptist, blank of bruin, zwart of wit, de Bijbel is er, net als God zelf, voor *alle mensen!*

André F. Troost

1	Eva	De schepping	Genesis 1,2
2	Adam	De verdrijving uit het paradijs	Genesis 3
3	Kaïn	Kaïn en Abel	Genesis 4
4	Noach	De zondvloed	Genesis 6-9
5	Abram	De toren van Babel, roeping van Abram	Genesis 11,12
6	Sarai	Abram en Sarai in Egypte	Genesis 12:10-20
7	Lot	Sodom en Gomorra verwoest	Genesis 13,18,19
8	Hagar	Hagar in de woestijn	Genesis 21
9	Isaak	Isaak bijna geofferd	Genesis 22
10	Rebekka	Isaak trouwt met Rebekka	Genesis 24
11	Esau	Esau verkoopt zijn eerstgeboorterecht	Genesis 25-27
12	Jakob	De droom in Betel	Genesis 28
13	Rachel	Jakob trouwt met Lea en Rachel	Genesis 29,30
14	Laban	Laban bedriegt Jakob	Genesis 30,31
15	Jozef	Jozef verkocht naar Egypte	Genesis 37
16	Potifar	Jozef en Potifars vrouw	Genesis 39
17	Juda	Juda zorgt voor Benjamin	Genesis 43-45
18	Sifra	De vroedvrouwen Sifra en Pua	Exodus 1
19	Mozes	Mozes' opdracht	Exodus 2-12
20	Mirjam	De uittocht. Het lied van Mirjam	Exodus 15:21
21	Jetro	Mozes en zijn schoonvader	Exodus 18
22	Aäron	Het gouden kalf en de tabernakel	Exodus 32,36
23	Kaleb	De twaalf verspieters	Numeri 13,14
24	Bileam	De zegen van Bileam	Numeri 22-24
25	Jozua	Jozua bemoedigd	Jozua 1
26	Rachab	De verspieters in Jericho	Jozua 2
27	Achan	Jericho gevallen, Achan een dief	Jozua 3-8
28	Debora	De rechter Debora	Rechters 4
29	Gideon	De rechter Gideon	Rechters 6,7,8
30	Simson	Het leven van Simson	Rechters 13-15
31	Delila	De dood van Simson	Rechters 16
32	Noömi	Hongersnood in Betlehem	Ruth 1:1-5
33	Ruth	Ruth kiest voor de God van Noömi	Ruth 1:6-22

34	Boaz	De overgrootvader van David	Ruth 2,3,4	67	Ezechiël	Het visioen met de boekrol	Ezechiël 1-3
35	Eli	Eli's zonen luisteren niet	1 Samuël 2:12-25	68	Nebukadnessar	De vrienden in de vurige oven	Daniël 3
36	Hanna	De aankondiging van de geboorte	1 Samuël 1	69	Darius	Daniël in de leeuwenkuil	Daniël 6
37	Samuël	De roeping van Samuël	1 Samuël 3	70	Daniël	Het visioen van de Mensenzoon	Daniël 7
38	Saul	Saul tot koning gezalfd	1 Samuël 9	71	Nehemia	Herstel van stad en tempel	Nehemia
39	David	David tot koning gezalfd	1 Samuël 16	72	Ester	Een Joodse koningin	Ester 1,2
40	Goliat	David en Goliat	1 Samuël 17	73	Haman	De uitroeiing van Joden voorkomen	Ester 3-10
41	Jonatan	Jonatan en David vrienden	1 Samuël 20	74	Job	De man die zijn geloof bijna verloor	Job
42	Achis	Achis laat David vrij	1 Samuël 21	75	Asaf	Ik begrijp niets van God	Psalm 73
43	Nabal	Nabal, de dwaas	1 Samuël 25	76	Zacharias	Zacharias in de tempel	Lucas 1:5-25
44	Uzza	De ark naar Jeruzalem	2 Samuël 6	77	Gabriël	Gabriël kondigt Maria de geboorte aan	Lucas 1:26-38
45	Mefiboset	Welkom aan Davids tafel	2 Samuël 9	78	Elisabet	Elisabet hoort de lofzang van Maria	Lucas 1:39-80
46	Batseba	Het overspel	2 Samuël 11	79	Maria	De geboorte van Jezus	Lucas 2:1-21
47	Uria	De moord	2 Samuël 11	80	Anna	De opdracht in de tempel	Lucas 2:22-40
48	Natan	Het oordeel	2 Samuël 12	81	Herodes	De wijzen uit het oosten	Matteüs 2
49	Absalom	Absaloms vlucht en dood	2 Samuël 13-18	82	Johannes	De doop in de Jordaan	Lucas 3:1-22
50	Salomo	Salomo koning	1 Koningen 1-3	83	Andreas	De eerste leerlingen	Johannes 1:35-42
51	Jerobeam	De scheuring van het rijk	1 Koningen 11-14	84	Natanaël	Gezien onder de vijgenboom	Johannes 1:43-51
52	Achab	De koning die Baäl dient	1 Koningen 16:29-34	85	Zebedeüs	Nog meer leerlingen geroepen	Marcus 1:16-20
53	Elia	Elia bij de Kerit en in Sarefat	1 Koningen 17:1-16	86	Levi	De tollenaar	Marcus 2:14-17
54	Izebel	Elia op de Karmel en in de woestijn	1 Koningen 18,19	87	Bartolomeüs	De gelijkenis van het zaad	Matteüs 10:3, 13:1-23
55	Nabot	De wijngaard van Nabot	1 Koningen 21	88	Marta	Maria en Marta	Lucas 10:38-42
56	Elisa	Opwekking van een jongen in Sunem	2 Koningen 4:8-37	89	Nikodemus	Farizeeër in de nacht	Johannes 3
57	Naäman	Genezen van huidvraat	2 Koningen 5:1-19a	90	Legioen	De bezetene	Marcus 5:1-20
58	Gechazi	Melaats in plaats van Naäman	2 Koningen 5:19b-27	91	Jaïrus	De opwekking van Jaïrus' dochtertje	Marcus 5:21-43
59	Atalja	De wrede vorstin	2 Koningen 11	92	Jakobus	Op de berg der verheerlijking	Marcus 9:2-13
60	Joas	Een koning van zeven jaar	2 Koningen 12	93	Bartimeüs	De blinde man	Marcus 10:46-52
61	Hizkia	Zijn koningschap en zijn ziekte	2 Koningen 18-20	94	Zacheüs	In de boom bij Jericho	Lucas 19:1-10
62	Josia	Hervormingen in stad en land	2 Koningen 22,23	95	Lazarus	Opgewekt uit de dood	Johannes 11
63	Jesaja	Geroepen om profeet te zijn	Jesaja 6	96	Judas	Het verraad van Jezus	Lucas 22:1-48
64	Jeremia	Bij de pottenbakker	Jeremia 18-20	97	Malchus	Een genezing in Getsemane	Johannes 18:10,11
65	Hosea	De namen van zijn kinderen	Hosea 1,2	98	Kajafas	Het proces	Matteüs 26:57-75
66	Jona	Jona treurt over Nineve	Jona	99	Pilatus	Jezus veroordeeld	Johannes 18:28-38

Register

100	Barabbas	Vrij in plaats van Jezus	Matteüs 27:15-26	Eva	1	Ezechiël	67	Judas	96	Pilatus	99
101	Simon	Het kruis gedragen in plaats van Jezus	Marcus 15:21-26	Aäron	22	Filippus	111	Julius	121	Potifar	16
102	Josef	Kruisiging en begrafenis	Marcus 15:27-47	Abram	5	Gabriël	77	Kain	3	Publius	122
103	Maria	De opstanding	Johannes 20:1-18	Absalom	49	Gamaliël	109	Kajafas	98	Rachab	26
104	Kleopas	De Emmaüsgangers	Lucas 24:13-49	Achab	52	Gechazi	58	Kaleb	23	Rachel	13
105	Tomas	Ook Tomas ontmoet Jezus	Johannes 20	Achan	27	Gideon	29	Kleopas	104	Rebekka	10
106	Petrus	In het ambt hersteld	Johannes 21	Achis	42	Goliat	40	Laban	14	Rhode	115
107	Mattias	Het pinksterfeest	Handelingen 1,2	Adam	2	Hagar	8	Lazarus	95	Ruth	33
108	Saffira	De eerste christengemeente	Handelingen 5:1-11	Andreas	83	Haman	73	Legioen	90	Saffira	108
109	Gamaliël	Een goede raad	Handelingen 5:17-41	Anna	80	Hanna	36	Levi	86	Salomo	50
110	Stefanus	Een diaken gestenigd	Handelingen 6:8-7:60	Asaf	75	Herodes	81	Lot	7	Samuël	37
111	Filippus	De minister uit Afrika	Handelingen 8:26-40	Atalja	59	Hizkia	61	Lydia	118	Sarai	6
112	Paulus	Saulus bekeerd	Handelingen 9:1-31	Barabbas	100	Hosea	65	Malchus	97	Saul	38
113	Dorkas	Dorkas maakt weer kleren	Handelingen 9:32-42	Barnabas	116	Isaak	9	Maria	79	Sifra	18
114	Cornelius	Het visioen van het laken	Handelingen 10	Bartimeüs	93	Izebel	54	Maria	103	Silas	119
115	Rhode	De bevrijding van Petrus	Handelingen 12:1-17	Bartolomeüs	87	Jaïrus	91	Marta	88	Simon	101
116	Barnabas	Op zendingsreis	Handelingen 14:8-20	Batseba	46	Jakob	12	Mattias	107	Simson	30
117	Timoteüs	Vriend en medewerker van Paulus	Handelingen 16:1-10	Bileam	24	Jakobus	92	Mefiboset	45	Stefanus	110
118	Lydia	De purperverkoopster	Handelingen 16:11-15	Boaz	34	Jeremia	64	Mirjam	20	Timoteüs	117
119	Silas	De gevangenebewaarder in Filippi	Handelingen 16:16-40	Cornelius	114	Jerobeam	51	Mozes	19	Tomas	105
120	Demetrius	De zilversmid	Handelingen 19:23-40	Daniël	70	Jesaja	63	Naäman	57	Uria	47
121	Julius	Hoofdman in de storm	Handelingen 27	Darius	69	Jetro	21	Nabal	43	Uzza	44
122	Publius	Genezing op Malta	Handelingen 28:1-10	David	39	Joas	60	Nabot	55	Zacharias	76
123	Onesimus	Een weggelopen slaaf	Filemon	Debora	28	Job	74	Natan	48	Zacheüs	94
124	Johannes	Het nieuwe Jeruzalem	Openbaring 1 en 21,22	Delila	31	Johannes	82	Natanaël	84	Zebedeüs	85
				Demetrius	120	Johannes	124	Nebukadnessar	68		
				Dorkas	113	Jona	66	Nehemia	71		
				Eli	35	Jonatan	41	Nikodemus	89		
				Elia	53	Josef	102	Noach	4		
				Elisa	56	Josia	62	Noömi	32		
				Elisabet	78	Jozef	15	Onesimus	123		
				Esau	11	Jozua	25	Paulus	112		
				Ester	72	Juda	17	Petrus	106		

I. Eva

Kijk eens om je heen, naar de bomen en de bloemen, naar de vogels en de vissen: wat is de wereld mooi!

Toch is er een heleboel niet zo mooi. Als je dat ziet, denk je soms: zou het echt waar zijn dat God de wereld heeft gemaakt? Waarom gebeuren er dan zo veel verschrikkelijke dingen op aarde? Waarom is er zo veel mis?

Laten we eerst maar eens kijken naar wat wel in orde is! Over wat goed en mooi is, gaat het begin van de Bijbel. Niemand was erbij toen alles begon, niemand weet hoe het precies gegaan is. Maar we geloven in elk geval dat God uit een grote chaos iets moois begon te maken. We geloven ook dat er maar één God is die alles heeft gemaakt en dat de zon, de maan en de sterren, dieren en rivieren géén goden zijn – al waren er altijd mensen die dat wel geloofden...

Eva – zo word ik genoemd: de moeder van alle mensen. Mag ik je vertellen hoe het allemaal begonnen is? Ik vertel het zoals het verhaal bedoeld is: als een gedicht, als een lied.

Luister maar.

Ooit was de aarde een grote chaos, een pikdonkere oertroep. Toen zei God: 'Licht!' En kijk: er wás licht!

God vond het licht goed. Hij scheidde het licht van de duisternis.

Het licht noemde Hij: 'dag'. De duisternis noemde Hij: 'nacht'. Zo gebeurde het, op de eerste dag.

Toen maakte God scheiding tussen het water beneden en het water boven, tussen het grondwater en het regenwater. Daartussenin: de wolkenhemel. Zo gebeurde het, op de tweede dag.

God zei: 'Het water beneden moet samenstromen. Dan ontstaat er land, droog land.' Het samengestroomde water noemde Hij: de 'zee'.

Ook zei God: 'Op het land moeten planten groeien en ook bomen, met vruchten en zaad.' Zo gebeurde het, op de derde dag.

God zei: 'Er moeten lichten komen aan de hemel. Ik wil scheiding maken tussen dag en nacht. Die lichten moeten zorgen voor een verschil tussen herfst en winter, lente en zomer, tussen de dagen, de maanden en de jaren. En ze moeten er ook voor zorgen dat je op aarde wat kunt zien.'

Twee grote lichten maakte God. Het grootste licht voor overdag, het kleinere licht voor 's nachts. Ook maakte Hij de sterren. Zo gebeurde het, op de vierde dag.

God zei: 'Het water moet krioelen van vissen. En langs de hemel moeten vogels vliegen!' Zo gebeurde het, op de vijfde dag.

God zei: 'Er moeten nog meer dieren op aarde komen: vee en ook wilde dieren.'

God zei: 'Er moeten ook mensen komen die op Mij lijken. Ze moeten zorgen voor de vogels in de lucht en voor de vissen in de zee, ze moeten zorgen voor wat leeft.'

Zo maakte God de mens: man en vrouw. Adam maakte hij uit aarde. En mij, Eva,

maakte Hij van een rib uit Adams lijf, toen Adam sliep.

God zei: 'Jullie moeten ervoor zorgen dat er nog meer mensen komen, overal op aarde. Jullie moeten zorgen voor de vogels, voor de vissen en voor het vee. Van de planten en de bomen mogen jullie eten – voor de dieren is er dan nog groen genoeg!' Zo gebeurde het, op de zesde dag.

En op de laatste, de zevende dag? Toen rustte God van al het werk dat Hij die week had gedaan. Hij keek om zich heen. Hij was tevreden over dit begin. Hij vond het goed. Heel goed.

Goede God, dat willen we graag geloven: dat de aarde een cadeau is van U. Dank U wel voor alles wat leeft!

2. Adam

Het verhaal van vandaag is niet zo mooi als je wel zou willen. Het gaat over verdriet. Het gaat over de vraag waarom er zo veel verkeerd gaat in de wereld. Sommige mensen hebben een hekel aan elkaar. Sommige volken maken oorlog. Soms worden we ziek. Soms lijden we pijn, hebben we honger of dorst. Hoe kan dat toch? God heeft toch alles goed gemaakt? In wat ons vandaag wordt verteld, hoor je waarom er zo veel verdriet is op de aarde.

'Adam!'
Ik herken die stem. Het is de stem van God!
'Adam, waar ben je?'
Helemaal bloot sta ik voor God. Hij ziet me precies zoals ik ben. Ik probeer me te verstoppen, maar dat lukt niet echt. God weet wat er gebeurd is.
Ik probeer nog even de schuld te geven aan mijn vrouw Eva. 'De vrouw die U me gegeven hebt, die heeft het gedaan!' Ik geef toe: dat is niet waar. We hebben het samen gedaan.
Hoe het ging?

De slang begon.
Die slang – zeg maar: de duivel! – zei tegen Eva: 'Eet toch rustig van alle bomen in deze

tuin! Heeft God gezegd dat je van die ene boom, midden in de tuin, niet mag eten? Heeft Hij gezegd dat je anders zult sterven? Niks ervan! Geloof het maar niet. God is gewoon bang. Hij is bang dat je net zo sterk en machtig zult worden als Hij, wanneer je het toch doet. En dat wil Hij niet. Hij is gewoon jaloers!'

Zo is het begonnen. Eva deed wat God verboden had. Ze gaf mij ook iets van die ene boom te eten. En ook ik at ervan.
Toen zagen we dat we in ons blootje liepen. We werden bang voor God. We wisten dat we niet naar Hem hadden geluisterd. We hadden geprobeerd net zo machtig te worden als Hij...

Zo komt het dat de slang voor altijd op z'n buik moet kruipen. Voor straf! Het lijkt wel alsof hij het stof op de grond eet!
Zo komt het dat Eva pijn voelt als ze moeder wordt.

Zo komt het dat mannen altijd proberen om de baas te spelen over vrouwen.
Zo komt het dat er altijd onkruid zal zijn, dorens en distels.

Langzaam maar zeker begin ik het te begrijpen: God kan het niet langer aanzien. Wat moet Hij met mensen die Hem niet gehoorzaam zijn? Als dit zo doorgaat, zullen de mensen straks ook nog eten van de boom van het leven. Dan zullen ze straks blijven leven. Dan zullen ze voor altijd denken dat zij koning zijn en alles kunnen doen wat zij goedvinden. Maar dat zal niet gebeuren!

Ik loop de tuin uit. Samen met Eva, mijn vrouw. We moeten wel. God zelf stuurt ons weg.
Er staan engelen bij de ingang van het paradijs. Ze hebben zwaarden in hun hand. Ze houden de wacht. Ze zorgen ervoor dat niemand meer bij de bijzondere boom kan komen, de boom van de kennis van goed en kwaad. Wie daarvan eet, gaat zelf regelen

wat goed is en wat niet goed is. Maar dat is helemaal niet de bedoeling. Dat heeft God allang gedaan.

Opeens snap ik het: God wil geen mensen die hun eigen zin doen. Mensen die de hele dag zelf moeten bedenken wat goed is en wat verkeerd is. God wil vrolijke mensen, die tijd hebben om blij te zijn, zo blij als een kind.

Goede God, wilt U mij helpen te luisteren naar wat U van ons vraagt? U hebt gelijk: het is niet erg wijs ons te bemoeien met uw zaken. Help mij om niet eigenwijs te zijn. Ik wil zo graag alleen maar leven als een kind, als een blij kind van U.

3. Kain

Waarom zouden er toch zo veel oorlogen zijn? Waarom slaan mensen elkaar dood? Waarom krijgen vrienden soms een hekel aan elkaar? Waarom zijn er soms de grootste ruzies, op school, in de kerk en in je eigen familie?

De oudste verhalen in de Bijbel vertellen ons waar dat mee te maken heeft: wij willen net zo machtig zijn als God. Maar wij willen ook net zo goed zijn als de mensen om ons heen. Wij willen de beste zijn! Maar wie dat met alle geweld wil, loopt een grote kans nu juist niet de beste te worden.

Mijn naam is Kain. Ik ben een zoon van Adam en Eva, je weet wel, de twee mensen die woonden in de tuin van God. Ver van die tuin en ver van mijn ouders ben ik weg gedwaald.
Nu bouw ik een stad.

Waarom een stad? Omdat ik graag kinderen wil. En omdat ik mijn kinderen een veilige plek wil geven.
Een stad, omdat ik bang ben. Ik ben bang dat ik zonder mijn eigen stad altijd zal moeten ronddwalen over de aarde. Nergens kan ik rust vinden.

Ik zal je vertellen hoe dat gekomen is.
Ik had een broer. Abel heette hij. Abel – een naam van niks. ‘Lucht’ betekent die naam. ‘Ademtocht.’ Mijn broer Abel stelde niks voor – dacht ik. Hij was een herder. Ik ben een landbouwer.

Mijn broer Abel zat de hele dag maar wat op zijn schapen te passen. Maar ik, ik maakte iets moois. Ik ploegde de aarde, ik zaaide, ik maaide en ik verzamelde korenaren in mijn schuur. Ik dorste het graan, maakte meel en bakte brood. Ik, Kain, ik maakte er iets van! Mijn broer Abel niet. Mijn broer Abel was een man van niks, dacht ik.

Op een dag brachten wij allebei een offer aan God. Abel offerde het beste van zijn vee. Ik offerde wat van mijn graan.
Maar dacht je dat God onze offers aannam? Ja, dat van Abel wel. Vraag me niet hoe ik het zag, ik wist het gewoon. Ik voelde het: God neemt mijn offer niet aan, maar dat van Abel, die niksnut, wel! Dat dacht ik.

Toen is het gebeurd. Opeens werd ik woedend. Ik was zo jaloers. Ik dacht dat God mijn broer liefhad en mij haatte. God zei nog: ‘Kain, waarom ben je zo boos? Als je het goede doet, kun je toch iedereen recht in de ogen kijken?’

Maar het hielp niet. Niks hielp. Kwaad was ik. Kwaad bleef ik. Midden op het veld sloeg ik mijn broer Abel dood.

‘Waar is Abel, je broer?’ vroeg God.
‘Weet ik het,’ zei ik. ‘Moet ik soms op mijn broer passen?’

Zo is het gekomen. Ik ben gaan zwerven. Nergens voel ik me nog echt thuis. Ik ben op de vlucht, bang dat ik op mijn beurt vermoord zal worden. Bang voor mijzelf. Bang voor God.

Nu bouw ik een stad. Een stad voor mijn kinderen. Misschien dat ik mij in die stad weer een beetje veilig voel. Want God heeft gezegd dat niemand mij mag vermoorden. God is goed voor mij. God is zelfs goed voor mij...

Grote God, wat maakt jaloezie veel kapot in deze wereld! Met onze ogen, met onze handen of met onze geweren maken we elkaar dood. Waarom eigenlijk? Help me te geloven dat U niet alleen van anderen houdt, maar ook van mij.

4. Noach

Heb je wel eens een regenboog gezien? Vast wel. Prachtig, al die kleuren! Wanneer zie je de regenboog? Als het flink geregend heeft en de zon weer gaat schijnen. Zo'n regenboog lijkt wel een knipoog van God: na al die regen zal Ik jullie eens iets moois laten zien – alle kleuren van de regenboog.

Heel lang geleden is er een grote overstroming op aarde geweest. Daar zijn veel verhalen over bekend. Het verhaal in de Bijbel vertelt ook waaraan je mag denken als je de regenboog ziet.

'Noach, wat doe jij nou?'

Ze verklaren me allemaal voor gek. Wie bouwt er nu een grote boot op het land? Ik doe het. God heeft me die opdracht gegeven. God heeft er genoeg van. Er zijn zo veel mensen op aarde die elkaar het leven zuur maken en elkaar zelfs vermoorden. Het lijkt wel alsof er niemand meer is die nog doet wat God wil. Daarom gaat God er een eind aan maken. Het moet nu maar eens afgelopen zijn. God heeft spijt dat Hij de mensen gemaakt heeft.

Er zal een grote overstroming komen. Massa's water zullen alles en iedereen overspoelen. Alleen wie in deze boot zit, blijft in leven.

Mijn vrouw mag mee. En onze drie zonen mogen ook mee met hun vrouwen. God wil dat er ook dieren meegaan. Er moet wel verschil zijn: sommige dieren kunnen we eten, andere niet. Van de goede, de reine dieren, mogen er zeven mannetjes mee en zeven vrouwtjes. Van de onreine dieren maar twee mannetjes en twee vrouwtjes.

Het is zover. De hemel wordt zwart. Het lijkt wel alsof God in de hemel de sluisen opent. Maar ook van onderen borrelt het

water op. Bronnen worden fonteinen en rivieren stromen over. Dag in dag uit regent het, plenst het. Veertig dagen lang regent het aan een stuk door. Het water draagt de boot, de vloed tilt de ark op. In die ark ben ik veilig. Ik met mijn gezin – en de dieren.

Na honderdvijftig dagen begint het water te zakken. De ark loopt vast op een berg. Ik kan bergtoppen zien, eerst één top, dan twee toppen en later nog meer.

Na veertig dagen laat ik een raaf uit. Die vliegt wat rond, heen en weer. Dan laat ik een duif uit. Die vindt geen rust en komt terug. Na een week probeer ik het opnieuw. Weer komt de duif terug, maar nu met een olijfblad in de snavel! Nu weet ik het zeker: langzaam komt de aarde weer boven water.

Dan, op een dag, is de aarde droog. 'Ga maar uit de ark, Noach!' zegt God. De mensen, de dieren, allemaal mogen we opnieuw beginnen. Ik bouw een altaar voor God en ik breng een offer om Hem te bedanken. God zegt: 'Ik zal het nooit meer zo doen! Nooit zal Ik de hele aarde nog eens onder water zetten. Ik wil dat de mensen overal gaan wonen en dat de aarde een goede aarde zal zijn. Niemand mag een ander doden!

Zie je die regenboog? Die regenboog is het teken van wat Ik nu beloof. Ik maak een afspraak met jullie, een verbond: nooit zal Ik nog eens door zo'n zondvloed de aarde verwoesten. Telkens als Ik de regenboog zie, zal Ik denken aan wat Ik nu aan jullie beloof!

Nee, ik wil niet beweren dat God altijd even blij is met wat ik doe. Op een dag drink ik zo veel dat ik helemaal dronken word. Naakt val ik in mijn tent in slaap. Mijn zoon Cham vindt me. Hij vertelt zijn broers hoe ik daar lig. Ik vervloek hem, als ik dat hoor.

Toch doet God wat Hij belooft. Er zijn vaak genoeg overstromingen geweest, maar nooit meer zo'n grote zondvloed. Nog altijd kijkt God uit de hemel naar zijn eigen regenboog...

Lieve Vader in de hemel, net als U kijk ik graag naar de regenboog. Wat U hebt gemaakt, laat U niet voor altijd verloren gaan. Vast en zeker zult U doen wat U beloofde.

